

Scenariusz zajęć w grupach dzieci 6-letnich

Dla Ciebie, Polsko!

Zajęcie 1

Temat: Mali Polacy ratują las.

Cele:

- uświadomienie dzieciom niebezpieczeństw, jakie mogą zagrażać środowisku leśnemu ze strony człowieka;
- kształtowanie więzi emocjonalnej z przyrodą, uwrażliwienie na jej piękno;

Cele sformułowane w języku ucznia:

- potrafisz pokazać uczucia za pomocą mimiki i ruchu;
- wiesz jakie zniszczenia w przyrodzie powoduje człowiek;
- wiesz, jak należy, a jak nie należy zachowywać się w lesie.

„Nacobezu” (na co będę zwracał uwagę):

- potrafisz współdziałać z grupą (nie pchać się, czekać na swoją kolej);
- wymieniasz 1-2 zasady dobrego zachowania się w lesie oraz 3 przekłady złego zachowania się w lesie;
- potrafisz odpowiedzieć na pytanie: „Jak Ci się podobało dzisiejsze zajęcia?”.

Materiały i pomoce dydaktyczne:

List od wiewiórki (załącznik 1), worek z gazetami, kosz, nagranie śpiewu ptaków, zielone i czerwone kółeczka z kartonu, ilustracje (obrazki): jak należy zachowywać się w lesie, czego nie wolno robić w lesie (załącznik 2), wiersz „*O co prosi las*” (załącznik 3), uśmiechnięte i smutne buźki – emocje (załącznik 4).

Jak sprawdzę czy CEL został osiągnięty? Zabawa „Sygnalizator”.

Kluczowe pytania dla uczniów: Jak mali Polacy mogą uratować las i zwierząt leśnych?

Przebieg zajęcia (metody i aktywności):

1. Przywitanie.
2. Nauczycielka zachęca dzieci do wypowiedzania się na temat – charakterystyczne cechy Polski.

- Pomyśl, co ci najbardziej kojarzy się z Polską, mogą to być miasta, przedmioty, zabytki, osoby itp.
 - Co mali Polacy mogą zrobić dla Polski?
3. Nauczyciel opowiada dzieciom, że dzisiaj z rana dostała list (załącznik 1). Chce razem z dziećmi przeczytać. Nauczyciel czyta, dzieci uważnie słuchają.
 4. Nauczyciel pyta dzieci czy znają jakie zwierzęta żyją w polskim lesie? Szukanie odpowiedzi na pytanie kluczowe: Jak mały Polak (mało dziecko) może uratować las i zwierząt leśnych?
 5. Przejawianie troski o stan środowiska naturalnego – zabawa ruchowa „*Las*”. Nauczyciel przynosi do sali worek na śmieci pełen starych gazet i papierów. Rozsypuje zawartość worka po sali. „Czarując” zmienia salę w „las”:

*Czary-mary, zebry, pas
Zmieniam salę w wielki las.
Czary-mary, żabia pięta
Wszystkie dzieci to zwierzęta.*

6. Rozmowa z dziećmi na temat wyglądu lasu, samopoczucia zwierząt: *Pokażcie, co czują zwierzęta mieszkające w zaśmieconym lesie.*
7. Spacer po lesie. Dzieci-zwierzęta spacerują po lesie, starając się nie nadepnąć na śmieci (przeskakują, omijają).
8. Sprzątanie lasu. Nauczyciel ustawia na środku sali kosz. Dzieci podnoszą gazety, ugniatają je w kulki i wrzucają do kosza, celując z odległości kilku kroków.
9. Zadowolone zwierzęta. Las jest już czysty. Dzieci ruchem i mimiką pokazują, co teraz czują zwierzęta.
10. Ustalenie zasad zachowania się w lesie – zabawa ruchowa „*Spacer po lesie*”. Nauczyciel rozkłada na dywanie małe, wycięte z kartonu zielone i czerwone kółeczka – kwiaty. Dzieci spacerują po lesie (nagranie śpiewu ptaków) i uważają, by nie zdeptać kwiatów. Oddychają czystym powietrzem (wdech nosem, wydech ustami). Gdy ucichnie śpiew ptaków podnoszą z podłogi kółeczko, obok którego stoją. Kółek jest tyle, ile dzieci. Dzieci z kółeczkami zielonymi (1 zespół) szukają w sali obrazki - *Jak należy zachowywać się w lesie*, dzieci z kółeczkami czerwonymi (2 zespół) - *Czego nie wolno robić w lesie*.
11. Umieszczenie obrazków-symboli na odpowiednich planszach. Nauczyciel umieszcza w sali dwa duże arkusze zielony i czerwony z napisami : „*Dobrze*” i „*Źle*”. Dzieci biorą wybrane obrazki i przyklejają za pomocą taśmy klejącej na odpowiednim arkuszu.
12. Wysłuchanie wiersza W. Badalskiej pod tytułem „*O co prosi las*”.

13. „Wylosowanie” za pomocą patyczków dzieci na podstawie obrazków oraz wiersza próbują sformułować 1-2 prośby lasu. *O co las prosi ludzi (małych Polaków)?*
14. Zabawa „Sygnalizator”. Każde dziecko ma 2 kartonika zielony, czerwony. Nauczyciel wymienia zasady zachowania się w lesie. Dziecko na każdą zasadę podnosi w górę kartonik odpowiedniego koloru. **Zielony** gdy nauczyciel wymienia zasady dobrego zachowania się w lesie. **Czerwony** gdy nauczyciel podaje przekłady złego zachowania się w lesie.
15. Krótkie omówienie lekcji. Nauczyciel proponuje odpowiedzieć na pytanie „*Jak Ci się podobało dzisiejsze zajęcie?*” za pomocą emocji-smile. Każde dziecko podchodzi do stoliku i wybiera jedną buźkę (uśmiechnętą czy smutną), siada na dywan. „Wylosowanie” za pomocą patyczków każde dziecko podchodzi do dużego arkusza i przykleja wybraną buźkę, opowiada co podobało się/ nie podobało się.
16. Dzieci otrzymują medal „*Jestem przyjacielem polskiego lasu*”.

Temat: Ptasie ulice w Warszawie

Cele:

- Dostarczenie dzieciom, w humorystyczny sposób, wiedzy o nazwach niektórych ulic w Warszawie;
- stosowanie nazw ulic w różnych przypadkach;
- doskonalenie pamięci.

Cele sformułowane w języku ucznia:

- znasz nazwy ulic pochodzące od nazw ptaków i innych zwierząt;
- potrafisz utworzyć przymiotnik od nazwy ptaka lub innego zwierzęcia;
- pamiętasz kolejność wydarzeń.

„Nacobezu” (na co będę zwracał uwagę):

- potrafisz współdziałać z grupą (nie pchać się, czekać na swoją kolej);
- znasz zasady zabawy muzycznej i aktywnie w niej uczestniczy;
- potrafisz przekształcić rzeczownik w nazwę ulicy.

Materiały i pomoce dydaktyczne:

Opaski lub czapeczki wróbla i słowika dla nauczycielki, utwór T. Fiutowskiej „Ptasie ulice w Warszawie” (załącznik 5) obrazki: koza, mysz, wilk, ryś, sowa, kruk, kaczka, ryba, paw, gęś, żuraw (załącznik 6), zabawa muzyczna „Warszawskie ulice” (załącznik 7).

Jak sprawdzę czy CEL został osiągnięty? Zabawa muzyczna „Warszawskie ulice”.

Kluczowe pytania dla uczniów: W Warszawie są ulice, które mają nazwy pochodzące od ptaków i zwierząt. Jakież?

Przebieg zajęcia (metody i aktywności):

1. Przywitanie.
2. Nauczycielka informuje dzieci, że uratowane przez dzieci ptaki oraz zwierzęta leśne będą mieszkały w Warszawie.
3. Nauczycielka w sugestywny sposób przekazuje dzieciom utwór „*Ptasie ulice w Warszawie*” (załącznik 5), występując w roli narratora, Wróbla i Słowika. Dysponując opaskami lub czapeczkami ptaków, wciela się przez ich nałożenie w każdą z ról. Zachęca dzieci do zapamiętania nazw ulic wymienionych w utworze.
4. Dzieci wymieniają nazwy warszawskich ptasich ulic w mianowniku.

Mogą mieć problemy z ulicą Wróbla. Nauczycielka podaje jej nazwę – ulica Wróbla. Kolejność wymienienia nazw ulic jest dowolna. Dzieci mogą policzyć, na ilu ulicach były ptaki.

Potem nauczycielka zadaje pytania:

- Od jakiej ulicy ptaki zaczęły zwiedzanie Warszawy? (od Kaczej)
- Na jakiej byli potem? (na Gęsiej)
- Trzecia ulica, na której byli to... (ulica Pawia)
- Kolejna ulica to ... (Żurawia)
- Jaka była następna? (Krucza)
- Na jaką udali się po Kruczej? (na Wronią)
- Jak nazywa się ulica, na jaką poszli na końcu zwiedzania Warszawy? (Wróbla).

Gdyby dzieci miały trudności w zapamiętaniu kolejności ulic, nauczycielka fragmentami utworu może to przypomnieć.

5. Nauczycielka zaznacza, że ptasich ulic, tj. o nazwach pochodzących od nazw ptaków, jest w Warszawie więcej, np. Kukułeczki. Są też takie ulice, które mają nazwy pochodzące od innych zwierząt. Jakie? Dzieci biorą obrazki (załącznik 6) wymieniają nazwy zwierząt, a potem przekształcają rzeczownik w nazwę ulicy: koza – Kozia, mysz – Mysia, ryś – Rysia, wilk – Wilcza, ryba – Rybna.
6. Zabawa muzyczna „Warszawskie ulice” (załącznik 7).

Dzieci maszerują w kole wiązonym w prawą stronę. Dziecko w środku koła maszeruje w lewą stronę i śpiewa. Na słowa: „*Raz, dwa, dwa i trzy, podaj nazwę ty*” dzieci zatrzymują się. Dziecko stojące w środku koła wyliczając wskazuje palcem dzieci zgodnie z tekstem i rytmem wyliczanki. Ostatnie wskazane dziecko, na które wypadnie słowo „ty”, powinno podać nazwę znanej ulicy lub nazwę ulicy utworzonej od podanego wyrazu (zgodnie z wcześniej zawartą umową – przed rozpoczęciem zabawy). Następuje zmiana dzieci.

7. Krótkie omówienie lekcji. Nauczyciel proponuje odpowiedzieć na pytanie „*Jak Ci się podobało dzisiejsze zajęcie?*” za pomocą emocji-smile. Każde dziecko podchodzi do stoliku i wybiera jedną buźkę (uśmiechnętą czy smutną), siada na dywan. „Wylosowanie” za pomocą patyczków każde dziecko podchodzi do dużego arkusza i przykleje wybraną buźkę, opowiada co podobało się/ nie podobało się.
8. Informacja zwrotna dla dzieci od Nauczyciela – technika „*Dwie gwiazdy i jedno życzenie*”. Dwie gwiazdy to dwie dobre strony pracy dzieci. Życzenie to coś, co można by zrobić lepiej, inaczej (Nauczyciel skupi się na odnalezieniu w pracy dzieci dwóch pozytywów i jednej rzeczy do zmiany).